नाञ्क्रपयित । शृत् । कि द्वानामिष्टकाभिः श्रपयत्येता वार शतद कुर्वत यथा-य-वितया ज्ञारो अध्यात ताभिर्वेनमेतत्समध्यति कृतस्रं करोति तर् येनेव सु-शृताः स्युस्तेन श्रपयेद्य पचनमवधाय मक्।वीर्मवद्धाति मखाय वा मखस्य वा शीर्षण्यसावेव बन्धुरेविमतरी तूर्जी पिन्वने तूर्जी रीव्धिपाकपाले तान्दि-वैवोपवपिद्वोद्वपद्क् हि देवानाम् ॥ ५१॥ स उद्वपति । ऋतवे वेत्यसौ वे लोक म्रजुः सत्य७ क्युजुः सत्यमेष य एष तपत्येष उ प्रथमः प्रवर्ग्यस्तद्तमेवैतत्प्रीणाति तस्मादारुऽजीवे विति ॥ ११॥ साधवे विति । अयं वै साधुर्याऽयं पवतऽरूष स्ही-मांलोकान्सिद्धोऽनुपवतऽरूष उ द्वितीयः प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाक् साधवे विति ॥ ५३ ॥ सुन्नित्ये वेति । ग्रयं वे लोकः सुन्नित्रिस्मिन्हि लोके सर्वाणि भूतानि चियन्ययोऽस्रिप्निर्वे सुचितिर्प्रिक्यवास्मिलोके सर्वाणि भूतानि नियत्येष उ तृतीयः प्रवर्ग्यस्तद्तमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाक् मुन्नित्ये विति तूर्जी पिन्वने तूस्ती हो रोव्हिणकपाले ॥ ५४॥ अयेनानाकूणिति । अजाये पयसा मखाय वा मखस्य वा शीर्ना इत्यमावेव बन्धुरेविमतरी तून्नीं पिन्वने तून्नी रीहिण-कपाले ॥ ५५ ॥ अधितदै । आयुरेतज्ज्योतिः प्रविशति य एतमनु वा ब्रूते भन्नयति वा तस्य व्रतचर्या या मृष्टी ॥ ५६॥ ब्राव्धणम् ॥ ५॥ ॥

म यदैतदातिष्येन प्रचरित । अय प्रवर्गिण चरिष्यन्युरोपसदो श्रेण गार्क्यत्यं प्राचः कुशाल्स एस्तीर्य दन्दं पात्राण्युपसाद यत्युपयमनीं मकावीरं परीशासी पिन्वन रीकिणकपाल रीकिणक्वन्यी सुची यह चान्यद्वित तद्दश दृशाचरा वै विराद्विराद्वे यज्ञस्तिद्वराज्ञमेवित्यज्ञमिसम्पाद यत्यय यद्दन्दं दन्दं वै वीर्य यदा वै द्वी स एर्भेते श्रेष्य ती वीर्य कुरुतो दन्दं वै मिथुनं प्रजननं मिथुने नैविनमेतत्प्र-जनने समर्थयित कृत्सं करोति ॥१॥ अयार्थ्यः । प्रोच्चणीराद्योपोत्तिष्ठत्राक्त ब्रक्तन्त्रचिर्यामो कोतर्भिष्ठकीति ब्रक्ता वै यज्ञस्य दिव्यात् आस्ते श्रीगोप्ता